

FAGIN:

Ti minutter siden?

OLIVER:

Ikke som jeg vet.

FAGIN:

Vær sikker – vær sikker!

OLIVER (SER DEN TRUENDE GAFFELN I HÅNDEN HANS):

Javel da. Jeg er sikker.

FAGIN (GJENVINNER SIN TIDLIGERE VÆREMÅTE):

Javel da...hvis du er sikker, er jeg sikker. (HAN LEKER MED STEKEGAFFELN) Det visste jeg selvfølgelig hele tiden, min kjære. Jeg forsøkte bare å skremme deg. Du er en kjekk gutt! En kjekk gutt, Oliver. (HAN SER UROLIG MOT SKRINET) Så du noen av de vakre tingene, min kjære? (HAN LÅSER LOKKET)

OLIVER:

Ja, sir.

FAGIN (SKVETTER TIL):

De er mine, Oliver, min lille eiendom. Alt jeg har å leve av på mine gamle dager. Det er en fryktelig ting – gamle dager.

OLIVER:

Tror De jeg kan stå opp nå, sir?

FAGIN:

Selvfølgelig, min kjære, selvfølgelig. Det står et fat med vann borte ved varmen.
Du kan vaske deg.

OLIVER:

Men jeg vasket meg i går.

FAGIN (PEKER MOT HJØRNET):

Jaså, men i dag er det din fødselsdag. Vask deg!

OLIVER FLYTTER SEG OVER TIL HJØRNET. NÅR HAN HAR SNUDD
RYGGEN TIL FAGIN, LEGGER FAGIN LYNRASKT SKRINET TILBAKE I
GJEMMESTEDET.

NANCY (UTENFOR SCENEN):

Strålende! Der tok vi dem!

ALLE GUTTENE VÅKNER. NANCY KOMMER MED BET.

FAGIN:

Nancy! Våkn opp, gutter. Damene er her.

NANCY:

Litt mindre av det, takk. Hvor er ginen?

MENS NANCY DRIKKER HALVE FLASKE MED GIN I EN SLURK SIER

FAGIN:

Alt med måte, min kjære. For mye gin kan være farlig for en uskyldig ung jente.

NANCY:

Og hva ere som er så gærnt med litt fare, herr Fagin? Når alt kommer til alt ere den eneste moroa vi har. Og hvem ere som vil nekte oss noen små gleder.

NANCY OG BET SYNGER "Det er et fint liv".

NANCY:

Små gleder, små gleder
er alt vi ber om. Ja
Gin Toddy fra spreder
Fyll opp så blir alt bra
Jeg vil ha, litt mat, ja
Livet er sjansespill
Jeg elsker, små fat, ja
litt det er alt jeg vil
Hvis det er greit for deg at du
mangler saker
E're et fint liv

ALLE:

Ja et fint liv!

NANCY:

Det blir ingen fester med bløte kaker...
Men et fint liv

ALLE:

Ja et fint liv!

I-6-67

NANCY:

Når det er non du liker godt
glenner du alt trist og grått
La hver snobb få fred for deg
La hver mobb se ned på deg
Det er et fint liv!

ALLE:

Fint liv!

NANCY:

Er'ke det sant, Bet. Kom igjen, jente. Fortell dem det!

BET:

Når rike småpiker,
fnyser av oss, så veit
vi, slike småskriker

NANCY:

De har det altfor greit!

BEGGE:

Vi vandrer i London

NANCY:

Hvem veit hva vi får der?

BEGGE:

D'er penger, rikdom som
flyter i lommer her.

NANCY:

Hvis du ikke har no imot å naske
Er'e et fint liv

ALLE:

Ja et fint liv!

NANCY:

Hvis du brenner lyset ditt helt til aske
er'e et fint liv.

ALLE:

Ja, et fint liv!

NANCY:

Du vil sikkert støte på
en som slår deg gul og blå
Du kan reise deg, min venn
Han kan dra til deg igjen
Bare si: Hva så?

I-6-69

BET:

Niks blonder, niks former
ikke no krimskrams her
Et liv i regnstormer
Kan´ke ha fine klær

NANCY:

Se pynten

BET:

Av filler!

BEGGE:

Har ikke råd til sko.

NANCY:

Hva kommer?

BET:

Hva gjør det?

BEGGE:

Vi har et sted å bo!

NANCY:

Er´e greit for deg å bo hos Fagin
er´e et fint liv

I-6-70

ALLE:

Er'e et fint liv!

NANCY:

Selv om rotter smitter, så vær ikke feiging

D'er et fint liv!

ALLE:

De'er et fint liv!

NANCY:

Selv om gresset alltid gror

bedre der de andre bor

BEGGE

Skal vi sørge for at vi

skal få vårt å bite i

ALLE:

Biten skal bli stor!

BEGGE:

Tar du det du får og er fornøyd så

er'e et fint liv!

ALLE:

D'er et fint liv!

I-6-71

NANCY:

Det ække fint det magen min har fordøyd nå
men et fint liv!

ALLE:

Ja et fint liv!

NANCY:

Jeg vet at jeg aldri kan
få fint hus og ektemann,
men jeg drømmer jo i blant
at et annet liv er sant...
Mitt er et fint....

ALLE:

...fint liv!

FAGIN:

Å, mine damer. Jeg glemte meg. Dere må hilse på vår nye leieboer – Herr Oliver Twist Esquire – Nancy og Bet!

NANCY OG BET NEIER. OLIVER BUKKER. GUTTENE ERTEMJAUER.

NANCY:

Fortryllende.

FAGIN:

Åja, her er vi alle fine damer og herrer. Ypperste kvalitet tvers igjennom.

ALLE:

Jøss, ja.

NANCY:

Dere ville ikke kjenne en kvalitet om dere snubla over en. Har dere sett åssen de de derre kvalitetsmenna behandler damene sine?

DODGER:

Klart jeg har.

NANCY

Skal vi viserem åssen dem gjøre?

DODGER:

Absolutt!

FAGIN:

Kom igjen, Nancy, gi oss et gratis show.

I-6-73

NANCY:

Og det er bukking og skraping og "av med hatten" og...

DODGER:

"Ikke la underskjørtet slepe i sølen, min kjære."

NANCY:

Og "Jeg går sist."

DODGER:

Nei. jeg går sist.

NANCY:

Hvis du insisterer.

SANG: "JEG GJØR ALT "

I-6-74

JEG GJØR ALT DU VIL

DODGER:

Jeg gjør alt du vil
for deg, ja alt du vil
For jeg er alltid snill
mot deg.
Jeg vet at
jeg går hvor du vil
for ditt smil, hvor du vil,
for ditt smil det er til
for meg

NANCY:

Vil du flytte fjell?

DODGER:

Alt du vil!

NANCY:

Plukke muslingskjell?

DODGER:

Alt du vil!

NANCY:

Gjøre opp min gjeld?

DODGER:

Alt du vil!

NANCY:

Slåss med Bill i kveld?

DODGER: (OVERRASKET)

Hva? Nevekamp?

Jeg tør hva du vil
for ett kyss - hva du vil,
ja, jeg gjør alt du vil...

NANCY:

Alt jeg vil?

DODGER:

Alt du vil, for deg.

NANCY:

Se her nå, Oliver, bare herm etter Dodger, så skal jeg hjelpe deg med orda. Okey, det begynner med "jeg gjør alt du vil."

OLIVER:(SYNGER TIL BET MENS HAN HERMER ETTER DODGER OG NANCY):

Jeg gjør alt du vil
for deg, ja alt du vil
For jeg er alltid snill
mot deg.

Jeg vet at
jeg går hvor du vil
for ditt smil, hvor du vil
for ditt smil det er til
for meg

BET:

Knytter du min sko?

OLIVER:

Alt du vil!

BET:

Kan jeg få ditt blod?

OLIVER:

Alt du vil!

BET:

Og en bjørn, Nei, to!

OLIVER:

Alt du vil!

BET:

Vil du dra til Po?

I-6-77

OLIVER: (SYNGER ETTER ET ØYEBLIKKS NØLING):

Og hjem igjen.

Jeg tør hva du vil

for ett kyss - hva du vil

Ja, jeg gjør alt du vil

BET:

Alt jeg vil?

OLIVER:

Alt du vil, for deg.

FAGIN:

Raner du en shop?

ALLE:

Alt du vil.

FAGIN:

Om du blir hengt opp?

ALLE:

Alt du vil.

FAGIN:

Til din råtne kropp...

I-6-78

ALLE:

Alt du vil!

FAGIN:

Faller med et plopp?

ALLE:

Er det det du vil?

Vårt liv er jo til

for deg og alt du vil

Ja, vi gjør alt du vil...

FAGIN:

Alt jeg vil?

ALLE:

Alt du vil, for deg!!

I-6-79

FAGIN:

Okey, gutter. Kan'ke ha dere hengende her hele dagen. Det er arbeid som må gjøres. Det er mye fint å plukke med seg ute på gata. Kom dere ut og jobb for føda.

NANCY:

Ha det, folkens!

ALLE:

Ha det!

FAGIN:

Dodger, ta med deg Oliver. Du må begynne et eller annet sted, Oliver, og tro meg du kan ikke få en bedre start. Lykke til med den første jobben din, min kjære. Jeg venter her til du kommer tilbake.

FAGIN OG GUTTENE SYNGER "KOM HJEM SNART"

I-6-80

KOM HJEM SNART

DODGER:

Still opp!

GJENGEN:

Still opp!

DODGER:

Hold rekka!

GJENGEN.

Hold rekka!

Ett to!

Venstre om!

Høyre om! Hei! Hei!

FAGIN:

Du kan gå,

men kom hjem snart

Du kan gå,

men mens du jobber

så går

jeg rundt i frykt

helt til du er

hjemme trygt

Ha det bra,
men kom hjem snart
Ingen vet
hvor farer lurere
Ja, vent til alt er klart
Kom hjem snart

GJENGEN:

Det skal gå så bra
Slapp av, slapp av
Vi gjør som Fagin sier
Vi elsker ham
og kommer hjem
til ham som små, små
bier

DODGER:

Han har betalt for fløyta

GJENGEN:

Vi spiller det han vil
Farvel, ha det bra
Pip pip, som vi sa:
Vi er her snart.

FAGIN:

Du kan gå,
men kom hjem snart
Du kan gå
men bring hjem masse
små lommebøker, du!
Da skal du bli en god tju.
Slå til raskt
og kom hjem snart.
Få en mynt fra sjefens kasse.
Jeg er jo snill så klart,
Kom hjem snart.

DODGER:

En lomme full
med ur av gull
som ringer høyt om natten.

GJENGEN:

En kjerrings katt
en gubbes hatt

DODGER:

Og selve kongeskatten
Vi veit
hvor snuten spaner

ALLE:

og gjemmer oss, så klart.

Farvel, ha det bra

Pip pip, som vi sa:

Vi er her snart!

FAGIN:

Ha det bra, men kom hjem snart

Jeg vil savne dere alle

Jeg elsker dere, ja!

Så pass på

Ha det bra.

Bli'kke lenge,

Kom hjem snart!

La meg se et

smil til

småtroll!

Slå til når alt er klart!

Kom hjem snart!

GJENGEN:

Vi må gå vår vei

Men vi ser deg

i dag

...eller i morgen.

Vi savner deg

FAGIN:

Jeg blir så lei

Det blir så trist her i gården.

GJENGEN:

Men når vi er langt borte

veit du vi

synger klart,

Farvel, ha det bra

Pip pip, som vi sa:

Vi er her snart!

OSV, SOM TIDLIGERE: FAGIN SYNGER SISTE REFRENGET SITT OVER

GUTTENE SOM SYNGER SISTE VERSET EN GAN TIL FRA: En lomme full,
med ur av gull osv.

Etter verset fortsetter de med:

Men når vi er langt borte

veit du vi synger klart,

Farvel, ha det bra

Pip pip som vi sa:

Vi er her snart.

OLIVER: SYNGER:

Farvel, ha det bra,

Pip pip som vi sa:

Vi er her snart.

GUTTENE: GJENTAR DET SAMME.

I-6-85

ETTER SANGEN MARSJERER GUTTENE PLYSTRENDE UT PÅ GATA
DER HER BRONLOWS LOMME BLIR "PLUKKET". DERETTER FØLGER
EN JAKT SOM SLUTTER MED AT OLIVER BLIR FANGET.

SLUTT PÅ AKT 1.

AKT 2

SCENE 1

SAMME KVELD I "TRE KRØPLINGER", EN PUB I CLERKENWELL.

I PUBEN ER ET ROM MED LAVT TAK OG ET LANGT TREBORD. LURVETE UTSEENDE KUNDER SITTER RUNDT BORDET OG DRIKKER OG FLØRTER. VED HØYRE BORDENDE SITTER EN FORMANN MED EN HAMMER.

I DEN ANDRE ENDEN AV ROMMET ER EN ALKOVE SOM LIGGER LITT HØYERE EN RESTEN AV ROMMET. DER SITTER FAGIN OG NANCY. BET SITTER ØVERST I TRAPPA.

IDET TEPPEP GÅR OPP, LENER NANCY SEG MOT KJETTINGEN SOM SKILLER ALKOVEN FRA BAREN. KUNDENE SYNGER.

FORMANNEN (SLÅR I BORDET MED HAMMEREN):

Mine damesmennesker og herresmennesker, bruttere og syndere og alle samma. Jeg bønnfaller vår dydige gudinne om å gi oss sin kjære og kjente versjon av den gamle skolesangen – Oom – Pah – Pah!

KUNDER:

Gode, gamle, Nancy! Kom igjen, Nancy! (OSV).

NANCY SYNGER: Oom-pah-pah.

D'ER EN LITEN STUBB
SOM VI SYNGER PÅ VÅR PUB.
SCHPESSHIELT MED EN GIN
ELLER VIN,
I HVER HÅND!
HVIS DU ER TÅLMODIG
OG FANTASIEN FRODIG,
SÅ VIL DU SKJØNNE TEKSTA
SJØL OM DEN ER SÅNN:

OMPAH-PAH! OMPAH-PAH! ALLEMANN-HEIT!
OMPAH-PAH! OMPAH-PAH! ALLEMANN-SLEIT!
VI TENKER ALLE DET ALLEMANN-VEIT!
NÅR DE FÅR OMPAH-PAH!

GAMLE PER MED BØRSTEN
TOK OFTE EN FOR TØRSTEN.
MEN ALDRI FØR HANS KONE
LÅ TRYGT I SIN SENG.
UTI SKJULET BRANT'EN
OG DRAKK OPP SISTE SLANTEN
OG DRØMTE HAN VAR KONGE
MED JENTER I FLENG!

OMPAH-PAH! OMPAH-PAH! ALLEMANN-LEIT!
OMPAH-PAH! OMPAH-PAH! ALLEMANN VEIT!
HVA SOM SKU' TIL FOR AT GUBBEN BLEI HEIT!
HELT SIDEN OMPAH-PAH!

OMPAH-PAH! OMPAH-PAH! ALLEMANN-HEIT!
 OMPAH-PAH! OMPAH-PAH! ALLEMANN-SLEIT!

NANCY:
 VI TENKER ALLE DET ALLEMANN-VEIT!
 NÅR DE FÅR OMPAH-PAH!

GAMLE PER MED BØRSTEN
 TOK OFTE EN FOR TØRSTEN
 MEN ALDRI FØR HANS KONE
 LÅ TRYGT I SIN SENG.
 UTI SKJULET BRANT'EN
 OG DRAKK OPP SISTE SLANTEN
 OG DRØMTE HAN VAR KONGE
 MED JENTER I FLENG!

KUNDER og NANCY:
 OMPAH-PAH! OMPAH-PAH! ALLEMANN-LEIT!
 OMPAH-PAH! OMPAH-PAH! ALLEMANN-VEIT!

NANCY:
 HVA SOM SKU' TIL FOR AT GUBBEN BLEI HEIT!
 HELT SIDEN OMPAH-PAH!

↙ NANCY:
 VAKRE LILL-RENATE
 HU VANDRER NER E' GATE,
 OG VISER LANGE LEGGER TIL GLANENDE MENN.
 DE FÅR SE LITT LENGER
 MEN IKKE UTEN PENGER
 ET LITE GLIMT, OG VIPS
 KOMMER REGNINGA TE'N!

II-1-3

ALLE:
 OMPAH-PAH! OMPAH-PAH! ALLEMANN-HEIT!
 OMPAH-PAH! OMPAH-PAH! ALLEMANN-VEIT!

NANCY:
 OM DEN ER SKJULT ELLER OM DEN ER FETT,
 DET ER SAMME ...OMPAH-PAH!!

Vill og hysterisk latter

NANCY:
 HU' VAR GRØNN FRA LANDET
 MEN NÅ KAN HU' TRÅ VANNET
 HU' LOT EN FYR BETALE FOR VINTER'N VAR LANG
 INGEN VITS Å KLAGE
 OM HU FIKK DIGER MAGE –
 I PUNGEN FÅR HU NOK
 OG BLIR MED PÅ EN SANG!

ALLE:
 OMPAH-PAH! OMPAH-PAH! ALLEMANN-BEIT
 OMPAH-PAH! OMPAH-PAH! ALLEMANN-HEIT

NANCY:
 HU ER'KKE LENGER DEN ROSEN-DU-VEIT!
 HELT SIDEN ...OMPAH-PAH!

Stygg, grisete latter

NANCY: (*Roper*)
 Allesammen nå!

II-1-4

NANCY:
 D'ER EN LITEN STUBB
 SOM VI SYNGER PÅ VÅR PUB
 SCHPESSIILT MED EN GIN
 ELLER VIN
 I HVER HÅND!
 HVIS DU ER TÅLMODIG
 OG FANTASIEN FRODIG
 SÅ VIL DU SKJØNNE TEKSTA
 SJØL OM DEN ER SÅNN:

OMPAH-PAH! ALLEMANN-
 HEIT!
 OMPAH-PAH!
 OMPAH-PAH!
 ALLEMANN-SLEIT!
 VI TENKER ALLE DET
 ALLEMANN-VEIT!
 NÅR DE FÅR OMPAH-PAH!

ENSEMBLET:
 OMPAH-PAH!

NANCY (ROPER):

Kom igjen, nå! Alle sammen!

ALLE SYNGER DET FØSRTE REFRENGET, MENS NANCY SYNGER
FØRSTE VERS OVER DEM. SÅ SYNGER ALLE SISTE REFRENG.

SLUTT PÅ SANGEN – VOLDSOM APPLAUS.

BILL SIKES KOMMER.

PLUTSELIG STILLHET.

EN STEMME.

Bill Sikes!

SIKES ER EN KARFTIG KAR PÅ CA 35 ÅR. KLEDD I EN SVART
FLØYELSJAKKE, SVÆRT SKITNE KNEBUKSER, STØVLER MED
SNØRING OG GRÅ STRØMPER SOM AVSLØRER MUSKULØSE BEIN.
PÅ HODET HAR HAN EN BRUN HATT OG ET SKITTENT
LOMMETØRKLE KNYTTET I HALSEN. HAN HAR TREDAGERS
GAMMELT SKJEGG OG SKULENDE ØYNE. DET ENE ER HOVENT
ETTER ET SLAG.

SIKES SYNGER "MITT NAVN".

MITT NAVN

SIKES:

Selv de sterkeste må flykte
De har god grunn til å frykte
Det er verre en dets rykte
Ingen tør nevne
mitt navn.

Og den rike blir en blakk en
gir meg pengene og takken
Han veit, ellers knekker nakken
Jeg lever opp til
mitt navn

Med et
brekkjern i min hånd
skal jeg kreve inn min lønn
Stopp meg
Fang meg hvis du kan
Du bør heller be en bønn!

Muskler klare til å brette
nakker på dem som er frekke
Hvis de bare tør å kvekke
eller å hviske

mitt navn! MED ET LANGTRUKKET MAGEBRØL, SKRIKER HAN:

"BILL SIKES!!". ALLE I PUBEN SKVETTER, SYNLIG REDDE.

En tøff, dritsekk full av penger
traff meg i et smug nå trenger
han niks øya sine lenger
Han kjente ikke
Mitt navn

En fyr
Gikk omkring og skrøyt
sa at mitt navn var no sprøyt
Stakkars fyr
Synd han var så grønn
nå sier ikke han et døyt!

Er du ond så er det gener
Jeg får døden jeg fortjener
Men glem ikke hva jeg tjener
bare på grunn av
Mitt navn!

HAN GÅR RUNDT I PUB'EN MED KNYTTENEVEN HEVET MOT ALLE - PRØVER
Å TRUE DEM TIL Å SVARE.

SIKES: SYNGER:

Hva er det? Hva er det? Hva er det?

PUB'EN ER DØDSSTILLE.

SIKES: SYNGER TRIUMFERENDE:

Mitt navn!

ETTER SANGEN KOMMER DODGER INN. ANDPUSTEN OG I PANIKK.

FAGIN (REISER SEG):

Hvor er Oliver? Hvor er gutten?

HAN GRIPER TAK I ØRET TIL DODGER.

FAGIN:

Ut med det! Hvor ere blitt av ham?

DODGER SVARER IKKE. FAGIN TAR TAK I FRAKKEKRAVEN HANS OG RISTER HAM VOLDSOMT FOR Å UNDERSTREKE DET HAN SIER.

FAGIN:

Hvor – ere – blitt – av – Oliver?

DODGER (MENS HAN BLIR RISTET):

Blei tatt med i en kjerre!

FAGIN (MENS HAN FORTSETTER Å RISTE DODGER):

Åssen kjerre? Hva for en kjerre? Hvor er kjerra?

DODGER (ANDPUSTEN):

Han blei fakka på jobben... De tok'n med til retten. Vi venta uttafor. Den gamle gubben vi robba kom ut fra retten med Oliver og tok'n med seg i en kjerre!

FAGIN:

Hvor da? Fort?

DODGER TREKKER PUSTEN.

FAGIN:

Snakk!

DODGER:

Chepstowe Gardens...nummer 19...I Bloomsbury...Jeg løp hele veien.

FAGIN:

Åffer passa du ikke på'n. Åffer tok du'n ikke med deg tilbake?

SIKES SOM HAR DRUKKET, GRANSKER FAGINS ANSIKT NØYE, FOR
Å SE ETTER SVAKHETSTEGN.

SIKES (HØYT):

Fagin ser bekymra ut...

FAGIN (UT I LUFTEN):

En av oss, Bill. En ny gutt – dro ut på den første jobben sin i dag. Sammen med Dodger. Jeg er redd for at...han kan komme til å si noe som får oss opp i vanskeligheter.

SIKES (FLIRER):

Det ække usannsynlig...Du blir tysta på, Fagin!

FAGIN (FREMDELES UT I LUFTA):

Og jeg er redd for, skjønner dere...at hvis det er slutt på leken for oss...

(NÅ SNAKKER HAN DIREKTE TIL SIKES) da ville den være slutt for en hel del til, og det ville bli nokså mye verre for deg enn for meg, min kjære venn.

SIKES FARER OPP MOT FAGIN, SOM BARE STIRRER TOMT FRAMFOR SEG.

DET OPPSTÅR EN LANG PAUSE MENS ALLE TENKER.

SIKES:

Noen må skaffe greie på hva som er gjort eller sagt. Hvis 'n ikke har plapra ennå er'e fremmedes en sjans for at vi kan få'n tilbake uten å vekke mistanke. Vi rapper'n samma øyeblikk han våger seg uttafor huset. Nå, hvem skal gjørra det?

ALLE SER PÅ HVERANDRE.

FAGIN (SNUR SEG OG STRÅLER MOT NANCY):

Der sa du det! Kjære, søte Nancy, hva sier du?

SIKES:

Der saru det!

NANCY:

Det nytter ikke. Ikke prøv deg, Fagin!

SIKES:

Og nøyaktig hva mener du med det?

NANCY (BESTEMT):

Det jeg sier, Bill.

SIKES:

Åffer det? Du er jo akkurat den rette til det. Ingen av dem folka der oppe veit noe om deg!

NANCY:

Og fordi at jeg ikke vil at dem skal gjørra det heller, blir'e mer "nei" enn "ja" med meg, Bill.

SIKES:

Hun går, Fagin.

NANCY:

Nei, det gjør hun ikke, Fagin.

SIKES:

Jo, hun gjør, Fagin!

SIKES NÆRMER SEG TRUENDE NANCY. TIL SLUTT HOLDER HAN KNYTTNEVEN UNDER HAKEN HENNES. HUN TREKKER SEG LANGSOMT BAKOVER. HAN SLÅR HENNE.

SIKES (TIL GUTTEN):

Kom igjen! Kom dere ut!

FAGIN, SIKES OG GUTTENE GÅR UT. BET GÅR MOT NANCY.

NANCY:

Gå hjem, Bet.

NANCY SITTER VED BORDET OG SYNGER

"FORDI HAN TRENGER MEG".

FORDI HAN TRENGER MEG

NANCY:

Jeg vet han trenger meg

Åja, han trenger meg

Tro hva du vil om meg

Jeg vet han trenger meg

Hvem elsker en som slår

og gir deg dype sår?

Jeg gjør det og forstår

ham for han trenger meg

Han går, jeg drømmer at han er her

Men røper intet

når han er nær

Jeg gjemmer alt mitt savn

dypt i mitt hjertes havn

og bærer stolt mitt navn

fordi han trenger meg

Han sier ikke det han bør

Han bryr seg niks om hva han gjør

Javel, hva så

Jeg vil

forstå

hans spill.

II-1-12

Jeg vet han trenger meg
Jeg svikter aldri, nei
Jeg går min smale vei
fordi han trenger meg

I all min evighet
Rett eller galt, jeg vet
han er min kjærlighet
fordi han trenger meg

Hvis du er ensom
vet du som jeg...
du elsker han som
har bruk for deg

Folk kan si hva de vil
Jeg svikter aldri Bill
Han har mitt hjerte til
han ikke trenger meg.

AKT 2

SCENE 2

BRUNS HUS – SOVEROM, TRAPPER OG SOVEROM.

FRU HIMMELSENG SITTE VED SENGA TIL OLIVER OG SYNGER EN
VUGGESANG.

”HVOR FINS KJÆRLIGHET”

Hvor fins kjærighet?

Faller den fra himmelen ned?

Er den gjemt bak alle piletrær,

Slik som jeg drømmer om?

Hvor er hun?

ETTER SANGEN OMFAVNER OLIVER SPONTANT FRU HIMMELSENG.

DE SER UT AV VINDUET IDET GATESELGERE NÆRMER SEG OG
SYNGER, FØRST PÅ AVSTAND, ””KOM OG KJØP”

KOM OG KJØP

ROSESELGER:

Kom og kjøp en fin, rød rose

Kjøp to for en penny

Kom og kjøp en fin, rød rose

Kjøp to for en penny.

(kort fløytespill)

MELKEDAME:

Kom og kjøp litt melk i dag, frue.

Ja, litt melk idag, frue

ROSESELGER:

Kom og kjøp en fin, rød rose.

MELKEDAME:

Ja, litt melk i dag, frue.

ROSESELGER:

Kjøp to for en penny

JORDBÆRSELGER:KOMMER FRA ANDRE SIDEN AV GATEN:

Markjordbær her, bær

Markjordbær her, bær

Markjordbær her, bær

MELKEDAME:

Ja, litt melk i dag, frue

ROSESELGER:

Kom og kjøp en fin, rød rose

KNIVSLIPER

Få din kniv slipt

Jeg sliper din kniv

Få din kniv slipt

Jeg sliper din kniv

LANG SANGSELGER:

Kom og kjøp

JORDBÆRSELGER:

Kom og kjøp.

MELKEDAME.

Kom og kjøp.

OLIVER:

Kom og kjøp

en glitrende morgen

med en luft

så lys som en venn.

ROSESELGER:

Kom og kjøp, en fin, røde rose

OLIVER:

Kom og legg

den i en eske

og bind et himmelbånd rundt den.

JORDBÆRSELGER:

Markjordbær her, bær

OLIVER:

Der skal den lyse hele natten
helt uten stjerneskin
der ligger himmelskatten
og den er alltid min

MELKEDAME:

Kjøp litt melk i dag!

OLIVER:

Kom og kjøp
min glitrende lykke
Jeg er så glad
Jeg vet jeg kan fly

KNIVSELGER:

Få din kniv slipt

JORDBÆRSELGER:

Markjordbær her, bær

OLIVER:

For et kjøp
La det vare evig
Se, himlen er så blå

Ja, kom og kjøp den nå

Gi meg en kjøper? Kom og kjøp.

LANG SANGSELGER:

Kom og kjøp!

KNIVSELGER:

Kom og kjøp!

MELKEDAME:

Kom og kjøp!

ROSESELGER:

Kom og kjøp!

NEDENUNDER ÅPNER HERR BRUN DØRA FOR DOKTOR GRÅHÅR. DE GÅR OPP TRAPPA SAMMEN TIL AKKOMPAGNEMENT FRA MELODIEN TIL "KOM OG KJØP."

BRUN:

Kom inn, doktor. Jeg tror du vil være enig i at gutten er mye bedre.

DR. GRÅHÅR:

Det er det opp til meg å avgjøre, min herre.

BRUN:

Takk skal De ha, fru Himmelseng. Hvordan føler du deg i dag, gutten min?

OLIVER:

Svært lykkelig, sir. Kan jeg bli her for bestandig, sir?

BRUN:

Hvis du vil, kjære gutt, hvis du vil. Doktoren er kommet for å se litt på deg.

DR. GRÅHÅR:

Du føler deg mye bedre nå, ikke sant?

OLIVER:

Jo. Takk skal De ha, sir.

DR. GRÅHÅR:

Det var det jeg visste. Du er sulten også, ikke sant?

OLIVER:

Nei, sir.

DR. GRÅHÅR:

Akkurat. Det ante meg. Han er ikke sulten, fru Himmelseng.

FRU HIMMELSENG:

Nei, doktor.

DR. GRÅHÅR:

Du er søvnig, ikke sant?

OLIVER:

Nei, sir.

DR. GRÅHÅR:

Nettopp. Du er ikke søvnig. Du er vel ikke tørst? Hvis den gutten er tørst skal jeg spise hatten min! Er du?

OLIVER:

Jo sir. Nokså tørst.

DR. GRÅHÅR:

Jeg tenkte meg det, ja. Det er helt naturlig at han er tørst. De kan gi ham litt te.

OLIVER:

Kan jeg stå opp, sir?

DR. GRÅHÅR:

Ja, jeg skulle tro det. Få deg litt frisk luft. Pass på at han ikke blir for varm, Fru Himmelseng og pass på at han ikke blir for kald, er De snill.

FRU HIMMELSENG:

Selvfølgelig, doktor.

BRUN:

Det blir godt å komme seg på beina igjen. Oliver.

BRUN OG GRÅHÅR FORLATER ROMMET OG GÅR NED MENS DE SNAKKER SAMMEN. OLIVER HOPPER UT AV SENGA OG KLER PÅ SEG MED HJELP FRA FRU HIMMELSENG.

BRUN:

Har De lagt merke til den forbløffende likheten mellom ansiktet til gutten og portrettet av min datter Agnes, doktor?

DR. GRÅHÅR:

Kan ikke si jeg har gjort det. Jeg kjenner bare to typer gutter. De bleke og de rødmussete.

BRUN:

Og hva er Oliver?

GRÅHÅR:

Blek. Hvor kommer han fra?

BRUN:

Sa jeg ikke det? Han ble arrestert for å ha stjålet lommestørkleet mitt.

GRÅHÅR:

Hvabehager!

BRUN:

Det var min egen feil og da butikkeieren fortalte oss hva som egentlig skjedde og han ble løslatt av dommeren, tok jeg han med hit for å gjøre det godt igjen. Men jeg må tilstå at jeg på en merkelig måte føler meg knyttet til barnet.

GRÅHÅR:

Han lurert deg, kjære venn. Han har hatt feber. Hva så? Feber er ikke noe som bare rammer gode mennesker, er det vel? Dårlige mennesker får også feber en gang i blant, ikke sant? Han stjal lommestørkleet ditt, gjorde han ikke? Da kommer han til å stjele mer. Merk deg mine ord!

BRUN:

Han stjal ikke...ja, hva er det?

EN GUTT ER KOMMET TIL SYNE VED INNGANGSDØRA.

GUTTEN:

Bøker de bestilte fra bokhandleren, sir.

BRUN:

Å ja. Takk skal du ha. (HAN SNUR SEG) Jeg har...(GUTTEN GÅR) Hei, vent et øyeblikk! (OLIVER OG FRU HIMMELSENG ER KOMMET TIL SYNE

ØVERST I TRAPPA) Hei, kom tilbake – Å nei, han er gått, og jeg har et par bøker jeg skulle ha levert akkurat i dag.

GRÅHÅR :

Send Oliver av gårde med pengene. Da er de nok i trygge hender, tror du ikke? Han leverer dem nok fra seg. Åjada, hvis han gjør det – skal jeg spise hatten min.

OLIVER:

Ja, la meg gjøre det for Dem, sir. Vær så snill.

BRUN:

Tja. Vel – javel da, gutten min, hvis du vil, skal du få lov. Nå skal jeg fortelle deg hva du skal gjøre. Du skal ta med deg disse bøkene og si at du er kommet for å betale de fire pundene og ti shilling som herr Brun skylder – her er ti pund. Du trenger ikke skynde deg, men jeg venter deg tilbake om ti minutter – det er bare rett nede i gata.

OLIVER:

Tusen takk, sir.

(HAN GÅR)

BRUN:

Nå, fru Himmelseng, la oss se. Ti minutter.

(HAN TAR FRAM LOMMEURUER SITT.)

HERRE BRUN OG FRU HIMMELSENGN GÅR INN I HUSET IGJEN.
OLIVER FORSVINNER NEDOVER GATA. ALLE SOM ER PÅ GATA
SYNGER SLUTTEN PÅ "KOM OG KJØP" SAMMEN MED OLIVER.

ENSEMBLET OG OLIVER:

Kom og kjøp
en glitrende morgen
med en luft
så lys som en venn
Kom og legg
den i en eske
og knytt et himmelbånd rundt den.

Ja, vi har solen som du trenger
og den er vår siste skatt
Kom til oss du som har penger
Du får den med rabatt

Kom og kjøp!
Kom og kjøp
min glitrende lykke
Jeg er så glad
Jeg vet jeg kan fly
For et kjøp
La det vare evig
Se himlen er så blå
Ja, kom og kjøp den nå!
OLIVER:
Hvor er en kjøper?

MELKEDAME:

Ja, en kjøper!

JORDBÆRSELGER:

Ja, en kjøper!

KNIVSLIPER:

Ja, en kjøper!

ALLE:

Kom og kjøp!

GATESELGERNE GÅR IGJEN OVER I SINE ENKELTE ROP, OG DET SLUTTER

MED ROSESELGERENS ENKLE:

Kom og kjøp en fin rød rose

Kjøp to for en penny!

NANCY, BILL SIKES OG BET LIGGER PÅ LUR. IDET SANGEN
AVSLUTTES, NANCY ROPER....

NANCY:

Å, min bror! Min kjære bror!

HUN LEGGER ARMENE RUNDT HAM BAKFRA.

OLIVER:

Slipp meg! Slipp meg! Hvem er det? Slipp meg!

MENGDEN SAMLER SEG RUNDT DEM.

NANCY:

Jeg har funnet ham! Oliver, å Oliver. Kjære lillebroren min. Hvor har du vært?
Vi har vært fra oss av engstelse! Kom hjem, kjære deg! Kom hjem! Å, jeg har
funnet ham. Takk kjære Gud i himmelen for at jeg har funnet ham.

FØRSTE KVINNE:

Hva er veien?

NANCY:

Å herremin! For to uker rømte han fra sine foreldre som er to respektable, hardt
arbeidende mennesker. Han slo seg sammen med en gjeng tyver og kjeltringer.
Hans mors hjerte blei nesten knust til pinneved.

ANNEN KVINNE:

Ditt lille krek!

FØRSTE KVINNE:

Gå hjem, din slemme gutt!

OLIVER:

Jeg vil ikke! Hun er ikke min søster. Jeg har ingen søster! Har ingen søster – har ikke noen far eller mor heller!

NANCY:

Bare hør på ham.

OLIVER LEGGER MERKE TIL BET.

OLIVER:

Bet, si at de skal la meg gå!

NANCY:

Ser dere – han kjenner igjen lillesøstera si. Det kan han ikke skjule. Få han til å gå hjem ellers tar han kverken på sin mor og sin far.

SIKES KOMMER MED HUNDEN SIN.

SIKES:

Hva satan er dette? Unge Oliver? Bli med hjem til din stakkars mor, - din valp! Kom, bli med hjem.

HAN GRIPER OLIVER I SKULDRENE.

SIKES (SER BØKENE):

Hva, bøker også? Du har stjålet igjen, har du ikke? Hit med dem! Han er ikke noe annet enn en tyv og en landstryker. Kom igjen, din lille skurk!

NANCY:

Kom igjen, Oliver.

SLUTT PÅ AKT 2 – SCENE 2.

AKT 2

SCENE 3

FAGINS LOFT.

SIKES KOMMER INN MENS HAN VRIR OLIVERS ARM BAK PÅ RYGGEN HANS, TETT FULGT AV NANCY OG HUNDEN TIL SIKES.

SIKES:

Twist! Jeg skal tviste'n så det holder.

NANCY

Okey, Bill. La'n være nå. Her er vi.

FAGIN:

Se, gutter. Oliver er kommet tilbake!

DODGER:

Han har bøker, Fagin.

DODGERS LATTER ER SÅ SMITTENDE AT ALLE GUTTENE FALLER OM PÅ GULVET I LATTERKRAMPE. SAMTIDIG UNDERSØKER DODGERS IHERDIG OLIVERS LOMMER.

DODGER:

Se på fillene hans, Fagin. Supreflotte klær, og for et snitt. Skikkelig gentleman, Fagin.

FAGIN:

Hyggelig at du ser så godt ut, kjære deg. Sløye Dodger skal vil gi deg en annen dress, kjære deg, så du ikke skal ødelegge denne søndagsstasen. Hvorfor skrev du ikke og sa at du kom, kjære deg? Da skulle vi ha laget noe varmt til kvelds,

DODGER TREKKER FRAM TIPUNDEDELEN FRA EN AV LOMMENE TIL OLIVER. BILL SIKES TAR ET SKRITT, MEN FØR HAN ER KOMMET FRAM HAR FAGIN SNAPPET SEDDELEN.

SIKES:

Hallo, hva var det for noe? Den er min, Fagin.

FAGIN:

Nei, nei, kjære deg. Min, Bill, min. Du kan ta bøkene.

SIKES:

Hvis den derre ikke er min – min og Nancys mener jeg, så tar jeg med gutten tilbake igjen.

FAGIN STANSER

SIKES:

Kom igjen. Hit med'n!

FAGIN:

Dette er ikke rettferdig, Bill. Slett ikke rettferdig, er det vel, Nancy?

SIKES:

Rettferdig eller ikke rettferdig, hit med'n sa jeg. Truru ikke Nancy og jeg har no annet å gjøre med vår verdifulle tid enn å bruke'n til å jakte på og kidnappe hver eneste lille gutt som blir tatt på grunn av deg? Hit med'n, ditt gjerrige gamle skjelett! Hit med'n!

HAN TAR SEDDELEN FRA FAGIN OG SER ISKALDT PÅ HAM.
DERETTER BRETTER HAN SEDDELEN PENT SAMMEN OG LEGGER
DEN I HALSTØRKLEET SITT.

SIKES:

Det er for brydderiet vårt. Og dæ'kke halvparten av det vi har krav på en gang.
Du kan beholde bøkene. Start et bibliotek.

OLIVER:

Dere kan ikke beholde bøkene. De tilhører herr Brun, og hvis han finner ut at dere har dem, kommer han hit og leter etter dere.

SIKES:

Jaså, gitt, så han kommer hit. Hva har du fortalt ham om oss?

OLIVER:

Ingenting.

SIKES:

Det får vi se på – men hvis vi finner ut at du har sagt så mye som et lite pip om... Fagin, jeg skal vedde på at den lille drittsekken har fortalt alt.

OLIVER (FORSØKER Å RØMME):

Hjelp! Hjelp!

SIKES GJØR SEG KLAR TIL Å FØLGE ETTER OLIVER, MEN NANCY
KASTER SEG OVER HAM.

SIKES (MENS HAN SLÅSS FOR Å KOMME LØS FRA HENNE):

Ligg unna meg, ellers knuser jeg hue ditt mot veggen!

NANCY:

Det spiller ingen rolle Bill. Du får ikke skade barnet. Da må du drepe med først!

SIKES:

Jaså, gitt. Det gjør jeg snart, hvis du ikke kommer deg vekk.

HAN KASTER JENTA TVERS GJENNOM ROMMET.

FAGIN:

Okey, olkey, vi har ham. Hva er problemet?

SIKES:

Jeg tror jenta er blitt gæern!

NANCY:

Nei, det er hun ikke, Fagin. Ikke hør på ham.

FAGIN:

Så vær så snill å hold fred da! All denne volden!

SIKES:

Jaså, du forsøker å stikke av?

TAR AV SEG BELTET FOR Å SLÅ OLIVER.

NANCY:

Jeg vil ikke stå her og se på at du gjør det, Bill. Du har ham jo. Hva mer vil du? La'n være. La'n være ellers kommer jeg til å sladre på noen og jeg skiter i hva som da skjer.

FAGIN:

Å, Nancy, du er virkelig storartet i dag. For et talent! For en skuespiller!

NANCY:

Er jeg det? Pass deg så jeg ikke overspiller. Det blir verst for dere alle. Jeg advarer dere. Hold dere unna meg.

SIKES:

Du? Veit du hvem du er, og hva du er?

NANCY (HYSTERISK):

Åjada, det veit jeg alt om!

SIKES:

Javel. Hold kjeft da, ellers skal jeg stoppe kjeften din for ganske lang tid. Du er ei fin ei, hæ, kommer hit med alt dette hummane og snillgode pjattet. Du er en glimrende venn for det lille "barnet" som du kaller'n.

NANCY:

Det er jeg Gud hjelpe meg, og jeg skulle ønske jeg hadde falt død om på gata før jeg hjalp til med å bringe'n hit. Fra i dag av er han en tju og en løgner og alt som er stygt, er ikke det nok for dere. Må dere slå ham i hjel også?

FAGIN:

Ta det med ro, Nancy. Vi må diskutere saken, diskutere saken, Bill.

NANCY:

Diskutere saken, ja, det skulle du ha gjort med meg. Jeg stjal for deg for tolv år siden da jeg var halvparten så gammel som han. Glem ikke det!

SIKES:

Hvis du gjorde det, hva så? Det er ditt liv.

"DET ER ET FINT LIV" (REPRISE)

NANCY:

Mitt liv, hva? Mitt liv, ha!

SIKES:

Du får det du har fortjent.

NANCY:

Får ikke, men gir, ja.

FAGIN:

Mord, det er ikke pent.

SIKES:

Vold og terror er blitt fancy...

SIKES:

.....Livet er bare dritt!

FAGIN:

Ikke vold. Nei...

NANCY: Gud, hjelp meg!

FAGIN:

Vær så snill...

SIKES:

Ingen feil nå, pass deg Nancy!

NANCY: Gud, hjelp meg!

SIKES.

Husk at ditt valg er ditt!

FAGIN:

Ikke vold, nei....vær så snill!

NANCY:

Hvis du ikke har noe i mot Satan,

Er'e et fint liv!

SIKES:

Fint liv!

FAGIN:

Mitt liv... Satan...

SIKES:

Glem all kjærlighet og lær deg hat, mann.

De'r et fint liv.

DODGER:

Fint liv.

NANCY:

Fint liv.

FAGIN:

Kom.

Ikke finn på noe tull.

SIKES:

Pass på!

FAGIN:

Bill sitt hjerte er av gull!

SIKES:

Stikk ut --

FAGIN:

Det er best du gjør det fort.

SIKES:

Jobb, din snik!

FAGIN:

Like greit å få det gjort.

SIKES:

Ut, ditt lik!

FAGIN:

De'r et fint,

SIKES:

Fint,

DODGER:

Fint,

NANCY:

Fint,

ALLE:

Liv.

NANCY GÅR.

FAGIN:

Pass på henne ,Bill. SIKES GÅR.

Pass på ham, Dodger. DODGER TAR MED OLIVER UT.

...og så skal jeg passe på meg selv!

FAGIN RASER RUNDT OMKRING OG SAMLER SKATTENE SINE,
SÅ SETTER HAN SEG.

FAGIN: SYNGER "Jeg vurderer situasjonen"

FAGIN:

En mann har en sjel, eller hva?

Alvorlig talt, eller hva?

Ja, selv om jeg vet at min sjel har en flekk eller to
så er det den vel ikke så svart som de vil du skal tro

Jeg vurderer situasjonen

Kan en drittsekk være bare drittsekk? Nei!

Mye motgang i livsfunksjonen

Det er kanskje best jeg tar og gifter meg.

med en som lager mat til meg

og svinser hit og dit for meg

og svinser dit og plager meg

og viser fingeren til meg

og pengene tar hun fra meg

og tusen sorger gir hun meg

...jeg tror nok jeg må tenke en gang til

En kone er der, uansett

Heller litt søvn, uansett

Jeg har mer enn nok med meg selv. Jeg prøver igjen

Jeg vil gjøre inntrykk på folk og få venner – en venn.

Jeg vurderer situasjonen
og bli tenke raskt på alle jeg har møtt
folk med titler, purk på stasjonen
som kan gi meg en fasade. Jeg er nødt!
Jeg må ha et rom på Hilton. Jeg må
drikke Port med Stilton. Jeg må
bli venn med hertuginnene
og bukke pent for kvinnene
med tanke på min salighet...

(BUKKER HØVISK)

"God morgen, Deres Majestet!"

...Jeg tror nok jeg må tenke en gang til.

Ja, hvor skal jeg gå - Si meg det!
Hvem har jeg møtt? Si meg det!
Mine kjæreste venner har alltid vært skurker og svin
Så tøm ditt glass, Fagin og fyll det med ny, bedre vin...

Jeg vurderer situasjonen.
Vil du ete må du tjene noen gryn
Må jeg ta av meg skurkekronen
for å tjene meg en ærlig slant på by'n?
Så får jeg vel en jobb, men hva
om sjefen er en snobb, og hva
om fyren ikke liker meg
og til min bonus skriker. Nei?
Jeg jobber til jeg blir gele
Får dårlig lønn. Ja tenk...på det!

Jeg tror nok jeg må tenke en gang til.

Hva skjer når jeg er sytti år?

Jeg blir engang...sytti år.

Det blir kaldt overalt. Ingen bryr seg om deg når du dør

Din eneste trøst er de penga du har i fra før...

Jeg vurderer situasjonen.

Jeg er drittsekk og en dritt skal jeg forbli

Ingen endring i livsfunksjonen

Men en drittsekk fins det også godhet i.

Jeg vil ikke la folk svi for meg

og spa min svinesti for meg

Mitt liv er altfor grått for meg

for farlig og for smått for meg

Ikke ran og robb for meg

men hjelp meg, finn en jobb til meg!

Det finnes ingen mellomting

Hvem hjelper meg som går i ring?

...Jeg tror nok jeg må tenke en gang til.

Hei!

AKT 2.

SCENE 4.

ENKEFRU SKRULLES STUE. NOEN FÅ DAGER SENERE. HUN ER NÅ BLITT FRU BULDRE. HENNES NYE MANN, HERR BULDRE SITTER OG STIRRER UT I LUFTEN MED ET MELANKOLSK ANSIKTSUTTRYKK. DEN TREKANTETE HATTEN HANS HENGER PÅ EN KROK PÅ VEGGEN. HAN TROR HAN ER ALENE OG TENKER HØYT.

HERR BULDRE:

Gift? For to uker siden i morgen. Det virker som en evighet! (HAN SUKKER TUNGT) Jeg har solgt meg selv for seks teskjeer, et par sukkerklyper, en melkemugge, noen gamle møbler og tjue pund. Jeg gikk for en slikk og indenting. Billig, dritbillig!

ENKEFRU SKRULLE (SELV OM HUN NÅ ER FU BULDRE BRUKER VI HENNES TIDLIGERE NAVN) HAR LYTTET I BAKGRUNNEN.

FRU SKRULLE (SKRIKENDE):

Billig! Du hadde vært dyr samme hva du hadde kostet, og dyrt har jeg betalt for deg, det skal gudene vite!

HERR BULDRE SKVETTER OG SNØFTER.

ENKEFRU SKRULLE:

Skal du sitte der og snorke hele dagen?

HERR BULDRE:

Jeg sitter her så lenge jeg finner det for godt, frue... og selv om jeg ikke snorker, kan jeg gjespe, nyse, le eller gråte når det passer meg – Det er min rett.

ENKEFRU SKRULLE (FORAKTELIG):

Din rett!

HERR BULDRE:

Det var mine ord, frue. En manns rett er... å befale.

ENKEFRU SKRULLE:

Og hva i himmelens navn er en kvinnes rett?

HERR BULDRE:

Å adlyde, frue! Din stakkars, ulykkelige, forrige ektemann skulle lært deg det. Da ville han kanskje vært i live i dag. Jeg skulle ønske han var det – stakkars mann!

ENKEFRU SKRULLE:

Ååååå! Din hardhjertete bølle!

HUN FALLER NED I NÆRMESTE STOL, BRYTER UT I ET SKRIK OG EN STRØM AV TÅRER.

HERR BULDRE:

Gråt iveri, frue! Det åpner lungene, trener øynene, mykner temperamentet og vasker ansiktet – så gråt i vei!

HERR BULDRE TAR SIN HATT FRA KNAGGEN, SETTER DEN KJEKT PÅ SNEI, STIKKER HENDENE I LOMMENE OG SLENTRE MOT DØRA. FRU SKRULLE FARER PÅ HAM BAKFRA OG SLÅR AV HAM HATTEN. DERETTER SPARKER HUN HAM NED TRAPPA.

FRU SKRULLE:

Snakk om retten din nå, hvis du tør!

HERR BULDRE TØR IKKE.

ENKEFRU SKRULLE:

Hold kjeft, og kom deg vekk hvis du ikke vil at jeg skal gjøre noe desperat.

HERR BULDRE TAR OPP HATTEN SIN.

ENKEFRU SKRULLE:

Nå, går du?

HERR BULDRE (TREKKER SEG UNNA):

Selvfølgelig, kjære deg, selvfølgelig. Jeg hadde overhodet ikke tenkt å bli. Det er bare det at du er så voldsom...

HERR BULDRE GÅR, STØTER PÅ EN GUTT SOM STÅR I VEIEN OG SLÅR GUTTEN HARDT.

IDET HERR BULDRE GÅR MOT UTGANGEN, REISER EN FILLEBYLT SEG I ET HJØRNE BAK I ROMMET. EN ANNEN FILLEBYLT STÅR LENT OVER DEN FØRSTE.

GAMLE SALLY:

Hvem er det?

GAMMEL DAME:

Det er fru.

GAMLE SALLY:

Kom hit...nærmere.

GAMMEL DAME:

Det er gamle Sally, fru. Hun sier at hun har noe å fortelle Dem som De må høre. Hun får ikke dø i fred før De kommer, fru.

SALLY:

Send henne vekk.

ENKEFRU SKRULLE:

Kom igjen, ut med det!

SALLY:

Hør på meg. I dette rommet, i denne sengen, pleiet jeg en gang en vakker ungskepning som ble brakt hit. Føttene hennes var såre og opprevne fordi hun hadde gått langt. Hun fødte en gutt og døde.

ENKEFRU SKRULLE:

Hva med henne?

SALLY:

Jeg ranet henne. Jeg ranet henne, det gjorde jeg. Det eneste hun hadde hang rundt halsen hennes, og det var av gull.

ENKEFRU SKRULLE:

Gull? Ja. Fortsett. Hva mer?

SALLY:

Det er det hele! Hun hvasket i øret mitt at hvis barnet hennes skulle leve opp, ville det kanskje komme en dag da det ble stolt over å høre sin mors navn. Jeg tror hun kom fra en meget god. og rik familie.

ENKEFRU SKRULLE:

Og guttens navn?

SALLY:

De kalte ham...

ENKEFRU SKRULLE:

Ja?

SALLY:

Oliver.

HUN DØR.

ENKFERU SKRULLE:

Vi må få tak i den gutten igjen, herr Buldre.

HERR BULDRE:

Det er så sant som det er sagt, frue. Det er så sant som det er sagt.

DE ETTERLATER BYLTEN PÅ GULVET OG SYNGER

REPETISJON PÅ OLIVER SANGEN.

BEGGE:

Oliver! Oliver!

BULDRE:

Han var en dritt med en stor appetitt.

BEGGE:

Oliver! Oliver!

FRU SKRULLE:

En liten snik, men vidunderlig rik.

BEGGE:

Og tenk at vi nesten dummet oss ut og ga slipp på ham...

SKRULLE:

For å si det sånn

var vi meget tilfredse med at vi gikk glipp av ham

BEGGE:

Oliver! Oliver!

II-4-47

SKRULLE:

Hva gjør vi da?

BULDRE:

Vi gjør livet hans bra.

BEGGE:

Og vi priser Gud

fordi han ga oss

Oliver

AKT 2.

SCENE 5.

HOS HERR BRUN, NOEN FÅ DAGER SENERE.

HERR BRUN:

Jeg har forstått det som at De har opplysninger om gutten? Oliver Twist.

HERR BULDRE:

Jeg kommer i anledningen Deres kunngjøring. Buldre er mitt navn, sir!
Forstander på Fattighuset som tok seg av denne gutten, sørget for læreplass i et
begravelsesbyrå,... Hvorfra han løp sin vei....

HERR BRUN:

Ja, ja. Og vet De så hvor gutten er nå?

HERR BULDRE:

Ikke-ingenting-mer-enn-ingen-annen.

HERR BRUN:

Vel,... hva vet De om ham da?

HERR BULDRE:

Denne lille medaljongen ble gitt av guttens døende mor til min kjære hustru
Like før hun døde....ja, guttens døende mor altså, ikke min hustru.

GIR HERR BRUN MEDALJONGEN

Fru Buldre har tatt vare på den hele denne tiden.

HERR BRUN:

De sa at da han forlot Dem, dro han til et begravelsesbyrå.

HERR BULDRE:

Ja, innehaveren, Herr Surbær, overtok Oliver for fem pund.

HERR BRUN:

Mener De at De solgte ham for fem pund? Som et dyr?

HERR BULDRE:

Vel, sir, det var egentlig Fru Buldre som ordnet med salget.

HERR BRUN:

Virkelig! Da skal jeg ordne med at ingen av dere noen gang får en ansvarsfull stilling igjen. De kan forlate mitt hus!

HERR BULDRE:

Jeg håper da virkelig ikke at denne uheldige lille hendelsen, vil frata meg min offentlige stilling i mitt sogn?

HERR BRUN:

Jo så sannelig! Dessuten kan De betrakte Dem som heldig!

HERR BULDRE:

Det hele var Fru Buldres ide. Hun tvang det gjennom.

HERR BRUN:

Det er ingen unskyldning. De var tilstede da gutten ble solgt, og er i Sannhet den mest skyldige i lovens forstand. For loven går ut fra at Deres hustru handler på Deres anvisninger.

HERR BULDRE:

Hvis loven går ut fra det, så er loven en idiot....Hvis det er lovens dom, da må loven være unngkar, og det verste jeg kan ønske for loven da, Er at'n får opp øya gjennom erfaring, erfaring!

HAN GÅR.

HERR BRUN BLIR ALENE TILBAKE MED MEDALJONGEN I HÅNDEN.

DET HØRES STIGENDE STEMMER UTENFOR. FRU HIMMELSENG INN.

FRU HIMMELSENG: (forvirret)

Det er en ung person som spør etter Dem ved bakdøra,sir. Hun sier at hun kommer angående Oliver.

HERR BRUN:

Fru Himmelseng, ta en titt på denne miniatyren.
De ser hvem det er?

FRU HIMMELSENG:

Men det er jo frøken Agnes, sir!

HERR BRUN:

Ja, min datter Agnes. Og jeg har all grunn til å tro at Oliver er hennes barn.

FRU HIMMELSENG:

Sir!

NANCY STYRTER INN.

NANCY:

Jeg kan ikke vente hele kvelden! Hvis jeg hadde gått igjen, noe mange ville gjort.....ville de kanskje angra, og ente uten grunn heller.

HERR BRUN:

Jeg er lei for det hvis noen her har vært uhøflig. Kan jeg på noen måte hjelpe Dem?

NANCY:

Jeg aner'nte. Kan jeg stole på ho?

HERR BRUN:

Ja, hvordan det?

NANCY:

Det var meg som dro med Oliver tilbake til gamle Fagin, den morran han gikk herfra.

HERR BRUN:

De?

NANCY:

Ja, jeg, og je'sku' ønske je' nte hadde! Gutten nevnte Dem spessielt så je' tenkte at hvis je' fortalte Dem....

HERR BRUN:

Hvor er dette stedet De snakker om.....Fagin's ?

NANCY:

Det kan je'nte si.

HERR BRUN:

Visste de at Oliver muligens er mitt barnebarn?

NANCY:

Je ante'nte noenting! Alt jeg visste var at je' måtte få'n tebake eller ta straffa sjøl!

Trur'u meg'nte! Jeg vil ente at De ska synes sønn på meg! Jeg måtte bara komma, sjøl om det fins dom som ville myrda meg om dom visste, re.

HERR BRUN:

Myrde!Men hvor er Oliver...? Hvor er dette stedetFagin's?

NANCY:

Je' kan'te si det. Jeg ville bara si'rem at Oliver ha're bra. Je må skynte meg tilbake nå.....

HERR BRUN:

Men hva kan jeg gjøre? Hvorfor må De tilbake? Hva er grunnen til at De ikke kan si meg hvor han er....

Hvorfor må De tilbake til disse folkene?

Jeg kan tilkalle politiet på et blunk, og hvis de forteller dem det De nettopp fortalte meg, så kan de sørge for at ingen kan skade Dem.

NANCY:

De forstår ikke. Jeg vil tilbake. Jeg må tilbake.....hvordan kan jeg forklare.... Det er en mann, skjønner De, jeg kan ente svikte'n. Jeg elsker han. De aner ikke hvordan det er å elske en som han.

FRU HIMMELSENG.

Jeg tror jeg forstår, kjære deg. Men bryr denne mannen seg om deg?

HERR BRUN:

Kjære dere, ha meg unskyldt, men jeg er engstelig for Oliver. Hvordan kan De hjelpe meg?

NANCY:

Jeg kan ikke si hvor han er, men jeg kan ta'n med til Dem, ikke hit, det er for farlig..... Lover De at ingen følger etter meg?

HERR BRUN:

De har mitt høytidelige løfte.

NANCY:

I kveld, når klokken nærmer seg tolv slag, går jeg over London Bridge og jeg tar med meg Oliver!

HUN GÅR STILLE UT.

REPRISE: FØRDI HAN TRENGER MEG.

REPRISE PÅ "FORDI HAN TRENGER MEG"

NANCY:

Han virker som om han er kald
men innerst inne er han varm
og derfor må jeg gå
dit han vil gå

Fordi han trenger meg
så er han alt for meg
Men vil han se på meg
at andre trenger meg?

Han er min evighet.
Rett eller galt. Jeg vet
med all min kjærlighet
En annen trenger meg

Et barn
med ingen som er dets mor
Jeg er dets mor, Bill
men æresord

Jeg svikter aldri, Bill
Folk kan si hva de vil
Du har mitt hjerte til
du ikke trenger meg.

AKT 2.
SCENE 6.

LONDON BRIDGE NATT. KLOKKA ER KVART PÅ TOLV P.M. EN KLOKKE SLÅR KVARTERSLAGET OG NANCY SKYNDER SEG LEIENDE PÅ OLIVER MENS HUN STADIG SER OVER SKULDEREN. HUN STOPPER VED ET TILBAKETRUKKET INNHUK. VI SER SILHUETTENE DERES MOT NATTEHIMMELEN – DE VENTER.

EN HUSSAR OG EI JENTE GÅR FORBI EN VEKTER PÅ BROEN.

VEKTER:
Godnatt!

SKYGGEN AV EN KRAFTIG MANN FALLER OVER SCENEN.
BILL SIKES DUKKER PLUTSELIG OPP BAK NANCY.

NANCY:
Bill! Ikke ta ham Bill, la ham gå! Ha litt medfølelse, la ham gå!

Hvorfor ser du slik på meg, Bill?

SIKES:
Det er e' svart natt, jente, men lyst nok til det je' må gjørra!

NANCY:
Je' har'nte sladra, kors på halsen! Je' har'nte Bill!

Je' ville'nte si no'! Bill! BILL!

SKRIKER. HAN DREPER HENNE. GRIPER TAK I OLIVER OG LØPER MOT DØRA INN TIL TYVENES HULE MED HAM. HERR BRUN KOMMER AKKURAT TIDSNOK TIL Å SE SIKES FORSVINNE. HAN FÅR ØYE PÅ NANCY'S KROPP OG ROPER:

HERR BRUN:
Hjelp! Hjelp!

EN VEKTER KOMMER OG NÅR HAN SER NANCY'S KROPP, LØPER HAN AV GÅRDE MENS HAN RINGER I KLOKKA SI OG ROPER.

VEKTER:
Mord! Mord!

SIKES DUNDRER PÅ TYVENES DØR.

SIKES:
Slipp meg inn, Fagin, slipp meg inn!

FAGIN ÅPNER DØRA OG SIKES OG OLIVER FORSVINNER INN.

I MELLOMTIDEN HAR DET SAMLET SEG EN MENNESKEMENGDE RUNDT HERR BRUN PÅ BROEN. BET HAR KOMMET TIL OG KNELER HULKENDE VED NANCY. EN POLITIMANN TRENGER SEG GJENNOM MENGDEN.

1.POLITI:
Tilbake der! Tilbake der!

2. POLITI:
Denne herren ser ut til å kjenne damen.

1.POLITI,
Kan De si oss hva som har skjedd her, sir?

HERR BRUN:
Vel, jeg kom hit for å møte denne stakkaren, og i det jeg gikk over broen, så jeg en eller annen som forsvant i motsatt retning.

1. POLITI:
Kan De si meg hvordan han så ut?

HERR BRUN:
Han var en bredskuldret, kraftig bygget mann.

1.POLITI:
Noe mer?

HERR BRUN:

Han hadde blå frakk og høy hatt.

KVINNE: HVISKER:

Bill Sikes!

NAVNET "SIKES" HØRES, DET BLIR HVISKET AV MENGDEN.

KVINNE: SKRIKER:

Det er Nancy, han har myrda Nancy!

OPPHISSELSEN SPRER SEG I MENNESKEMENGDEN. DØRA TIL TYVENES HULE GÅR OPP OG FAGIN OG NOEN GUTTER LØPER UT OG FORSVINNER I SIKKERHET. SIKES, DODGER OG OLIVER SKAL TIL Å FØLGE ETTER, NÅR ET ROP LYDER FRA FLOKKEN.

MANN:

Se der! Der er hunden hans!

MENGDEN BLIR ENNÅ MER OPPHISSET OG SINT, FØLGER ETTER HUNDEN TIL DE KOMMER TIL DØRA TIL TYVENES HULE. NÅ BRØLER DE ETTER SIKE'S BLOD.

NOEN FINNER EN RAMBUKK OG FLOKKEN GÅR RASENDE LØS PÅ DØRA.

ET VILT SKRIK HØRES PLUTSELIG, IDET SIKES KOMMER TIL SYNE PÅ TOPPEN AV TAKET, MED ET REP I HÅNDA. OLIVER ER BUNDET TIL DEN ANDRE ENDEN AV REPET.

LITE BARN:

Se. Der er han!

2. MANN:

Etter ham!

SIKES:

Hold dere unna, ellers dreper jeg gutten!

EN HUSSAR TAR FRAM EN PISTOL OG SKYTER. MENGDEN SER SIKES FALLE. MED ET BRØL FORTSETTER DE SLAGENE MOT DØRA. I MELLOMTIDEN BLIR OLIVER REDDET FRA TAKET OG TATT BORT TIL HERR BRUN.

DØRA GIR ETTER OG POLITIFOLKENE GÅR INN.

ETTER ET ØYEBLIKK BLIR DODGER FØRT UT MENS HAN MED STORE FAKTER OG HØYE PROTESTER GNR SEG I ØYNE OG BEBREIDER POLITIFOLKENE.

DODGER:

Er dere klar over hvem dere legger henda demses på? Overfall og fornærmelser, Det er det det er! Vekke en respekabel mann slik, tidlig på morrakvisten! Og hva gjør alle døm folka her? Dere skulle skamme dere! Skamme dere! Hadde jeg bara hatt avyokaten min her – men han spiser frokost med vise presidenten i Stortinget.....

DODGER BLIR FØRT BORT MENS HAN FORTSETTER PROTESTENE.

TO POLITIFOLK TIL KOMMER UT AV HUSET. DEN FØRSTE ER NESTEN GJEMT UNDER FARGETE SILKELOMMETØRKLÆR OG DEN ANDRE BÆRER ET TRESKRIN HVIS INNHOLD HAN STIRRER OVERRASKET PÅ.

MENGDEN BRØLER.

GAMMEL DAME:

Se der! Det er Fagins penger!

JENTE:

Fagins penger, men hvor er Fagin?

TREDJE MANN:

Kom ut, Fagin!

MENGDEN:

Hit med Fagin! Hit med Fagin!

ROPENE DØR VEKK NÅR DET BLIR ÅPENBART AT FAGIN IKKE ER DER.

FØRSTE POLITI:

Det fins ikke mer der inne. Det er tomt nå.

FJERDE MANN:

Hvor er gamle Fagin da?

1. MANN:

Hvis'n ente er her, er'e bara e' plass han kan værra!

FLOKKEN:

Hvor?

1. MANN:

På De tre krøplinger!

FLOKKEN:

På Puben – kom igjen!

Hit med Fagin! Osv.

FLOKKEN SPRER SEG.

HERR BRUN OG OLIVER GÅR OPP PÅ BROEN. FRU HIMMELSENG
DUKKER OPP PÅ MOTSATT SIDE. OLIVER LØPER TIL HENNE OG
OMFAVNER HENNE.

HERR BRUN:

Kom Oliver! Nå skal vi endelig hjem.

HERR BRUN GÅR SAMMEN MED OLIVER OG FRU HIMMELSENG.

FAGIN: DUKKER OPP FRA ET INNHUK UNDER BROEN –HAN
SYNGER.

En mann, kan han snu? Er,e mulig det?
Helt skifte tru? D'er mulig det.
Mine kjæreste venner og skatter-
Forlater jeg nå....
Jeg vrenger på kappen, men hvem kan si
hvor jeg skal gå?

ALENE OG VENNELØS VANDRER FAGIN AV GÅRDE OVER BROEN
MENS DET GRYS AV DAG, OG EN LANGSOM REPRIS AV
REFRENGET PÅ SANGEN HANS SPILLES.
SLUTT.